

Corabia tăcerii

Caprar Florin

Navigăm pe corabia tăcerii,
Iar matelot e doar inima mea
Și ascultăm în vraja adierii
Un cântec trist venit de pe o stea.

Privirii mele din ceruri îi răspund
Magice sclipiri ce vin din infinit,
Sau ochii tăi în taină îmi ascund
Strălucitoare amăgiri fără sfârșit?

Citesc în ei iubirile promise
Demult pierdute, departe-n univers,
Căci au rămas cuvintele nescrise...
S-au rătăcit de al iubirii vers.

Dar poezia vieții-i nesfârșită,
Dacă-ntre noi s-a așternut tăcerea
Vom scrie-o altă strofă plămădită
C-un strop de suflet ce-aduce mângâierea

Căprar Florin